

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22483/2023
16.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Величковић, адвокат у ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Светислав Величковић, адвокат у ..., ради утврђења ништавости завештања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 13/2023 од 24.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 16.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 13/2023 од 24.05.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 13/2023 од 24.05.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6325/20 од 24.10.2022. године, ставом првим, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је на основу сопственог улагања власник 74,18% ... спрата, како је ова етажа означена у тестаменту покојног ВВ од 06.03.2009. године, а према налазу и мишљењу вештака Драгољуба Јовановића од 29.07.2021. године је ова етажа означена као приземље породичне стамбене зграде која се састоји према налазу вештака од сутерена, приземља и поткровља и налази се у ... у улици ... број ..., као и да је власник цела два помоћна одељења у правцу степеништа ове породичне стамбене зграде и то једног означеног у налазу вештака као објекат број 3 – остава површине 2,69 квм, димензије 109 x 247 цм, и другог помоћног објекта означеног у налазу вештака као просторије број 4 – остава површине 10,35 квм димензија 289 x 266 цм, које просторије се налазе у помоћној згради означеној као зграда бр. 2, а све на кп број ..., уписаној у ЛН број ... КО ... – ..., и да је тужена дужна да то призна и дозволи тужиоцу да се укњижи као власник у јавним књигама у року од 15 дана од дана пријема пресуде, а да ће у супротном пресуда служити као основ за укњижбу. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је писмено завештање пред сведоцима које је

сачињено 06.03.2009. године, проглашено пред Основним судом у Нишу дана 26.07.2012. године, у делу трећег става тестаментa коме је оставилац сада покојни ВВ својој ћерки ББ оставио у својину стан на ... спрату породичне куће у ..., у улици ... број ... и то за 74,18 % овог стана, два цела помоћна одељења у правцу степеништа породичне куће и ½ кућног плаца, а све на к.п. број ... уписане у ЛН број ... К.О. ..., као неоснован. Тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 348.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 13/2023 од 24.05.2023. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда и одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију побијајући исту у целости због погрешне примене материјалног права позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

У одговору на ревизију тужени је оспорио наводе ревидента, и тражио накнаду трошкова поступка по ревизији.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 - др. закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијаном пресудом правноснажно је одбијен тужбени захтев тужиоца да се утврди да је на основу сопственог улагања постао власник 74,18 % ... спрата куће, са подацима ближе означеним у ставу првом изреке првостепене пресуде, као и да је власник цела два помоћна одељења породичне стамбене зграде описана у изреци првостепене пресуде, а одбијен је и захтев да се утврди ништавост писменог завештања састављеног пред сведоцима дана 06.03.2009. године у делу трећег става којим је оставилац сада покојни ВВ својој ћерки ББ оставио у својину исте непокретности, као неоснован. Према разлозима нижестепених одлука, произилази да радови које је тужилац извео на ... спрату куће не представљају изградњу новог објекта, већ радове на реконструкцији и адаптацији постојећег спрата, па закључују да нису испуњени услови из члана 24. став 1. Закона о основама својинскоправних односа за стицања својине на основу изградње. Породична кућа коју је изградио покојни ВВ је после реконструкције задржала исти ... спрат који је постојао и пре тога и стање власништва се самом реконструкцијом није могло променити нити је дошло до стварања нове ствари него је реч о прилагођавању постојеће непокретности савременим потребама становања. Поједини радови изведени су ради изградње поткровља. У односу на дограђени део ... спрата, а који по својој намени представља купатило нижестепени судови су закључили да се не ради о посебној грађевинској и функционалној целини у односу на постојећи ... спрат и да за изградњу истог тужилац није имао сагласност за изградњу те просторије. Из изнетих разлога, нижестепени судови закључују да нису испуњени услови из члана 21 и 24. став 1 Закона о основама својинскоправних односа. Надаље,

судови утврђују да у односу на два помоћна одељења нису пружени докази да је тужилац изградио предметне просторије. Такође, закључују да предметно завештање од 06.03.2009. године, представља пуноважан правни посао у смислу члана 103. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Указивање на погрешну примену материјалног права није поткрепљено додатним условом за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а који се тичу неуједначене судске праксе у истоветној чињеничноправној ситуацији, потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, нити потребе за новим тумачењем примењених материјалноправних одредби Закона о основама својинскоправних односа и Закона о наслеђивању.

Циљ посебне ревизије није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Евентуална погрешна примена материјалног права, сама по себи не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије. Такође, ревидент не указује на постојање различитих судских одлука или неуједначености судске праксе поводом поступка у истој или сличним чињеничноправним ситуацијама. Напротив, наводима ревидента побија се чињенично стање и оцена доказа, што није правно релеватан основ за изјављивање ревизије.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 33. став 2 истог закона прописано је ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Како означена вредност предмета спора износи 30.000,00 динара, што представља противвредност од 262,62 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (02.11.2012. године), закључује се да ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер трошкови настали поводом одговора на ревизију не представљају трошкове који су потребни ради вођења парнице у смислу члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић